

Ho - spo - din pa - ma - tu - je věč - ně na svo - ji smlou - vu.

R.
[Ž 105 (104), 8a]

Ž 105 (104)

1.	Oslavujte Hospodina, vzývejte	je - ho jmé - no,	* hlásejte mezi národy	je - ho dí - la.
2.	Pamatujte na divy,	kte - ré u - či - nil,	* na jeho zázraky a roz - sud - ky	je - ho úst. R.
3.	Pamatuje věčně na	svo - ji smlou - vu,	* na slib, který ustanovil pro	ti - síc po - ko - le - ní,
4.	na smlouvu, kterou	sjed - nal s A - bra - há - mem,	* na svou při - sa - hu	I - zá - ko - vi. R.
5.	Nadmíru rozmno - žil svůj	ná - rod	* ¶ a dal mu větší sílu než	je - ho pro - tiv - ní - kům.
6.	Zvrátil jim srdce, že nenáviděli	je - ho ná - rod,	* ¶ že lstivě jednali	s je - ho slu - žeb - ní - ky. R.
7.	Tehdy poslal Mojžíše,	své - ho slu - žeb - ní - ka,	* Áróna, je - hož si	vy - vo - lil.
8.	Dělali mezi nimi	je - ho di - vy	* ¶ a zázraky v Chá - mo - vě	ze - mi. R.